

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

II. Meditatio: De odibilitate peccati venialis

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIEI SECUNDÆ
MEDITATIO II.

De odibilitate peccati venialis.

Facit illius mentionem S. P. N. Hebd. 2. die 5. de tribus gradibus Humilitatis, dicens: tali illud odio haberi debere, *ut nullâ vel humanæ quantæcunque felicitatis, vel propriæ mortis conditione propositâ adducar unquam, ut culpam, licet venialem tantum, decernam admittere.*

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam, salutiferè penetrandi odibilitatem peccati venialis, illudque vitandi.

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum, *Levit. 11 Sancti estote, quia ego sanctus sum,* & considera, quòd, sicut impossibile est, ut sanctitas DEI compatiatur ullam inordinationem, etiam levissimam, ita impossibile sit, ut in nobis Deus toleret adprobativè ullam inordinationem venialiter peccaminosam. Si (quod fieri non potest) in Humanitate Christi, aut in Matre ejus, aut in aliquo ex Sanctis jam glorioso, vel unicum peccatum veniale compareret, ita illud non toleraret,

ut statim unio Hypostatica inter Humanitatem & personam Verbi dissolveretur, statimque Virgo MARIA, aut Sanctus ille gloriâ cælesti privaretur; ita est odibile coram Deo peccatum veniale, ut illud non sit admittendum, etiam si ex admissione illius salus totius mundi sequeretur, & etiam si omnes damnati in Sanctos converti deberent. Vide ergo, quanto odio illud habere, quantâ sollicitudine cavere debeas.

II. Audi Deum dicentem: *Si Pater ego sum, ubi est amor meus?* Judica tu ipse, si quis filius ita diceret: Reverâ diligo Patrem, sed tamen citra vulnera mortifera & mortem, quid ei molestiarum ac injuriarum inferre potero, faciam omnia sine respectu liberrimè. Quid putas? amarétne Filius iste Patrem? quid putas? an non cruentaretur cor paternum resolutione tam audaci Filii? essétne Filius, & non potius sceleratus lurco? Talis es & tu, Religiose, dum venialiter, plenè deliberatè, offendis, aut paratus es offendere Deum. Scis ex Apostolo, quòd peccato mortali rursus crucifigatur Christus: proinde per peccatum veniale quodammodo conspuitur, & injuriis afficitur. Istâne non te moveant? Silex es, si non movêris ad vitandum peccatum veniale.

III. Audi dicentem Deum, *Qui modica spernit, paulatim decidet, Eccl. 19.* Sicut

per frequens stillicidium, & madefactionem tignorum domus, non statim corrui domus, sed disponitur, ut tandem corrui; & sicut morbi non faciunt quidem statim mori hominem, disponunt tamen, ut moriatur, ita peccata venialia non inferunt quidem mortem animæ & damnationem, disponunt tamen ad illam, partim, quia diminuunt fervorem charitatis, quo diminuto redditur homo minus potens ad resistendum tentationibus; partim, quia impediunt gratias actuales, redduntque hominem indignum gratiis efficacibus ad resistendum tentationibus, & sic homo voluntate sua ruet in præceps. Et non fugies tanta pericula, ex peccatis venialibus oriri solita?

COLLOQUIUM: Ideone, mi DEUS, committam aliquid contra te, quia est leve? immò verò propter hoc ipsum non committam, quia est leve, sed vincam me facilius ob levitatem ipsam. Ero cum gratia tua in minimo fidelis, ut merear fidelis esse & in maximo. O! DEUS meus, aufer de corde meo omnes nævos! O Sanguis Christi mei, ab omni etiam levissima macula ablue me! &c. In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

H O R A

CONSIDERATIONIS,

Tempore pomeridiano,
diei secundæ.

De horrore peccatorum venialium.

Magnus Dei servus David, hac sibi propositâ quæstione: *Cur timebo in die mala?* sic respondet: *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Quid per istam calcanei iniquitatem intelligatur, per sententias interpretum non eo, sequor que sensum eorum, qui peccata venialia intelligunt, quæ ordinariè ab hominibus pulveris instar habentur, contemnuntur, calcaneo teruntur: his igitur se circumdari timet Propheta, eademque timenda sunt aliis Dei servis, facilè enim ab iis datur progressus ad mortalia. Hinc Sanctæ Theresiæ ostensus fuit à DEO locus in inferno, in quem incidisset, si quædam peccata venialia non vitâisset, ut ipsamet scribit in vita sua *cap. 32.* Modi autem comparandi sanctum timorem, horroremque horum peccatorum, possunt esse isti:

Primò, elicere frequenter actum

amoris Dei super omnia: qui actus non solum id habet, quod, dum est supernaturalis, deleat peccata, tam venialia quam mortalia; sed etiam continet virtualiter horrorem, detestationemque omnis peccati venialis; nam hoc ipso quia est super omnia, est etiam supra illud bonum, quod quaerit, qui venialiter peccat: *nemo enim intendens ad malum operatur.* Occasiones autem eliciendi actum amoris divini, o quot habet Religiosus per diem! quis illum prohibet, singulis horis ad pulsus horologii, simul cum salutatione Angelica, actum amoris Dei elicere, verbis vel sola mente? In singulis deinde conscientiae examinationibus, Sacri auditionibus vel celebrationibus, orationibus vocalibus, & temporibus, quibus nulla alia urget occupatio, &c. o quanta dantur opportunitates eliciendi actum hunc, & dignissimum, utilissimum!

Secundo: In singulis praeparationibus ad Confessionem Sacramentalem, & in quotidianis examinationibus, vel etiam Meditationibus, obfirmare animum contra peccatum veniale, per protestationem, resolutionemque, resolutioni S. Anselmi persimilem, in hunc modum: *Domine, si ex una parte reclusas inferni fauces, ex altera parte peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè committendum, pra oculis haberem: mallem in infernum ruere, quam scien-*

zer & plenè deliberatè, venialiter peccare. Et hæc resolutio non est meri affectus, & per modum alicujus piæ supererogationis, qualis fuit illa S. Augustini, ut scribit Ribadeneira in vita ejus: Domine, valde exultat anima mea, quòd tu sis DEUS; verùm si per impossibile fieri posset, ut Augustinus esset DEUS, & tu Augustinus, omninò vellem esse Augustinus, ut tu esses Deus. Non est, inquam, resolutio contra peccatum veniale supererogatoria & meri affectus; sed ex æquitatis & omnimodi debiti, comparando ~~et~~ in eo merè pœnam infernalem, tum quia peccatum veniale est difforme naturæ intellectuali, & est offensa Dei; poena autem, ut poena, non est offensiva Dei, nec est difformis, sed conformis; tum quia peccatum veniale interdum solâ materiæ quantitate, vel qualitate differt à mortali peccato, proindeque affinitatem habet cum illo veluti intrinsecam; nullam autem ejusmodi affinitatem, etiam cum peccato veniali, habet pœna, ut pœna.

Eadem resolutio ita inhæserat cordi aliquorum Dei servorum, ut cum auxilio Dei obstrinxerint se voto speciali, ad non committendum unquam peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè: Bibliotheca Scriptorum Societatis nostræ perhibet de Patre Ludovico de Ponte, quòd is viginti ante mortem

annis votum hoc nuncupaverit, & feliciter Deo adjuvante impleverit, sanctè mortuus 1624. 17. Febr. Corpus illius, in quo Angelica habitavit anima, post mortem Angeli stipare visi. Ibidem refertur de B. Jacobo Alvarez de Paz, cujus Ascetica scripta præ oculis habemus, utinam & præ animis! Eum 26. ante mortem annis, simili voto non committendi plenè scienter ullum peccatum veniale, obstrictum, obligationi huic cum divina ope satisfecisse; unde non immeritò eundem, die quodam celebrantem, Christus Dominus amplexari visus, corpusque ejus incorruptum post mortem mansit, & ex eo liquor balsamo non absimilis promanat, attestans, eum fuisse bonum odorem Christi. Non possum & tertii non meminisse, cujus præclaram mentionem, non tam ad imitandum, quàm ad confundendos tepidos, ferventioribus autem admovendum calcar, facit P. Eusebius Nierembergicus *Veta Divina cap. 13.* Fuit is P. Jacobus de Saura, qui divino amore saucius votum (quod mox referam) concepit, cumque illud cordi suo impressum optaret, ex speciali instinctu Dei pectus sibi ipsi à superiore cordis parte aperuit, proprioque sanguine votum scripsit, & nomine subscripto firmavit: vulnus illud adeò altè in corpus descenderat, ut cor ipsum penetrâsse

videretur, prout post mortem relicta
 inibi cicatrix testabatur. Votum hoc
 tale fuit: *Amore Sanctissima Trinitatis, IESU,
 MARIÆ, & Sanctorum omnium,*
 voveo, quod ad maximam perfectionem velim
 conniti: nōsti, mi Deus! desiderium meum, &
 quomodo moriar pro amore, quem habeo, tibi
 purissimo cum affectu serviendi. O DEVS
 meus, & amor meus! suscipe me in servum
 tuum, & meam mihi negligentiam benignus
 remitte. Voveo item, quod niti velim ad An-
 gelicam puritatem; quod ad rem nullam affi-
 ciar, nisi ad te, & propter te; neque aliud
 amabo, nisi te Deum meum; quod in rebus
 omnibus, ubi peccatum non cernitur, obtempe-
 rabo Superioribus meis, omnemq; illorum vo-
 luntatem affectu, & perfectione, quā potero,
 exequar; quod, quidquid faciam, dicam, co-
 gitabo, desiderabo, id omne futurum sit amore
 Sanctissima Trinitatis, & Domini mei IESU,
 ac Domina mea Maria, S. Iosephi; S. Patris
 mei ignatii, & Curia coelestis universa; quod
 regulas meas servabo, neque deliberatè pecca-
 tum etiam minimum, aut imperfectionem
 ullam committam; quod cum gratia DEI mei
 conabor esse in continuo actu, exercitioq; amo-
 ris, conformitatis, resignationis, & desiderii,
 eidem DEO meo placendi, & quod omni loco
 ac tempore, in DEI praesentia ambulare stu-
 debo.

Votum hoc non ideo adduco, ut ejus
 nuncupationem cuiquam persuadeam;
 nuncupare enim illud sine speciali Dei

instinctu, & consilio Patris Spiritualis, periculosum est, & si violetur, constituit specialem malitiam, intra sphaeram tamen peccati venialis, si venialiter peccetur: sed ideo adduco, ut saltem per firma proposita Religiosus obfirmer animum ad non peccandum venialiter. Non video praeterea periculum in hoc, si Religiosus hinc & nunc, ad non peccandum venialiter, obliget se voto, duraturo solum pro una vice, e. g. si hinc & nunc per quadrantem voveat, se non admissurum distractionem plenè voluntariam in meditatione, & sic de aliis: sic enim paulatim disponet animam suam ad uberiores Spiritus Sancti gratiam, non patietur namque Deus se vinci liberalitate à creatura, vota que hæc particularia promovebit ad universale votum non peccandi venialiter: quod, quid est aliud, quam inchoatio vitæ cælestis, & quædam confirmatio in gratia. O vita Sancta! utinam ita detur vivere, & placere dignissimo DEO!

